

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 341/2010-23

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 26. januára 2011 v senáte zloženom z predsedu Jána Auxta, zo sudcov Ľubomíra Dobríka a Rudolfa Tkáčika v konaní o sťažnosti A. N., R., zastúpenej advokátkou JUDr. I. M., Advokátska kancelária, Ž., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Úradu justičnej a kriminálnej polície v Bratislave V v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: ORP 876/OEK-B5-2007 takto

r o z h o d o l :

Základné právo A. N. na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Úradu justičnej a kriminálnej polície v Bratislave V v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: ORP 876/OEK-B5-2007 p o r u š e n é n e b o l o .

Odôvodnenie:

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. III. ÚS 341/2010-8 z 21. septembra 2010 podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) prijal na ďalšie konanie sťažnosť A. N. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Úradu justičnej a kriminálnej polície v Bratislave V (ďalej len „okresné riaditeľstvo PZ“) v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: ORP 876/OEK-B5-2007.

Po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd vyzval právnu zástupkyňu sťažovateľky a riaditeľa okresného riaditeľstva PZ, aby sa vyjadrili, či trvajú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie. Ústavný súd zároveň vyzval riaditeľa okresného riaditeľstva PZ, aby sa vyjadril k sťažnosti.

K sťažnosti sa prípisom sp. zn. KRP-VO-880/2010 z 10. decembra 2010 vyjadril riaditeľ Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave (ďalej len „riaditeľ KR PZ“). Vo svojom stanovisku vyjadril súhlas s upustením od ústneho pojednávania a k obsahu sťažnosti uviedol:

«V uvedenej veci bolo trestné stíhanie začaté na základe oznámenia poškodenej A. N., bytom R., nakoľko spolu s manželom dňa 25.10.2005 zakúpili za sumu 162.000,-Sk motorové vozidlo Š-Octavia, pričom po prevzatí vozidla nebolo toto možné prihlásiť na príslušnom dopravnom inšpektoráte do evidencie apo reklamácii a vrátení vozidla jej neboli zo strany spol. G. a.s. vrátené finančné prostriedky vo výške 192.000,- Sk spočívajúce z kúpnej ceny vozidla a nákladov poškodenej na jeho úpravy vo výške 30.000,- Sk.

Po vykonanom vyšetrovaní bolo dňa 25.10.2010 trestné stíhanie vyšetrovateľom Policajného zboru zastavené podľa § 215 ods. 1. písm. b) Trestného poriadku, nakoľko skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci. Proti tomuto uzneseniu podala sťažnosť A. N., pričom túto sťažnosť podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného zákona dňa 10.11.2010 zamietol prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava V.

Sťažovateľka A. N. svoj návrh na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia odôvodnila tvrdením, že „zdlhavým postupom, resp. nečinnosťou orgánov činných v trestnom konaní jej vznikla škoda, pretože jej nebol vrátený ani automobil, ani peniaze.“

S týmto tvrdením A. N. sa nie je možné stotožniť, nakoľko z vykonaného vyšetrovania vyplýva, že predstavitelia G. a.s. a A. s.r.o. nekonali v úmysle uviesť poškodenú do omylu, alebo využiť jej omyl. naopak spol. G. a.s. z vlastnej vôle prevzala záväzok voči A. N. a bola ochotná A. N. vrátiť sumu 162.000.-Sk. ktorá však s takto navrhovanou dohodou nesúhlasila a požadovala sumu 192.000.-Sk. Z týchto skutočností vyplýva, že vo veci ide o čisto občiansko-právny spor. navyše je tento spor aktuálne vedený pred rozhodcovským súdom.

Na základe uvedených skutočností zaujímam stanovisko, že zdlhavým postupom resp. nečinnosťou orgánov činných v trestnom konaní nevznikla A. N. žiadna škoda.»

Právna zástupkyňa sťažovateľky vo svojom vyjadrení doručenom ústavnému súdu 13. januára 2011 uviedla, že s argumentáciou riaditeľa KR PZ nesúhlasí, pričom vyslovila názor, že okresné riaditeľstvo PZ „svojou nečinnosťou napomáhal praktikám uvedených spoločností vo vzťahu ku klientom – spotrebiteľom... Sťažovateľka je toho názoru, že bolo porušené jej právo opísané v sťažnosti Ústavnému súdu, bez ohľadu na skutočnosť, že trestné stíhanie bolo v roku 2010 zastavené.“

Ústavný súd z obsahu predloženého vyšetrovacieho spisu sp. zn. ČVS:ORP-876/OEK-B5-2007 k priebehu trestného konania zistil, že toto začalo na základe trestného oznámenia podaného sťažovateľkou 8. júna 2007 na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru Žilina, kde bolo evidované pod sp. zn. ORP-462-1/JKP-OEK-E-2007. Trestné oznámenie sťažovateľky bolo 25. júna 2007 odstúpené okresnému riaditeľstvu PZ. Uznesením sp. zn. ČVS:ORP-876/OEK-B5-2007 U1 zo 17. septembra 2007 bolo trestné oznámenie sťažovateľky podľa § 197 ods. 1 písm. d) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný

poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“) odmietnuté, pretože neexistoval dôvod na začatie trestného stíhania.

Proti tomuto uzneseniu podala sťažovateľka 26. septembra 2007 sťažnosť, ktorej dôvody doplnila podaním z 3. októbra 2007. Prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava V uznesením č. k. 1 Pn 574/07-5 z 8. októbra 2007 uznesenie vyšetrovateľa o odmietnutí trestného oznámenia sťažovateľky zrušil z dôvodu predčasnosti.

Vyšetrovateľ uznesením sp. zn. ČVS: ORP-876/OEK-B5-2007 UI z 3. decembra 2007 začal trestné stíhanie podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku.

Jednotlivé vyšetrovacie úkony vyšetrovateľ v priebehu roka 2008 vykonával prevažne v období januára 2008, pričom konkrétne išlo o výsluchy svedkov vykonané 4. januára 2008, 23. januára 2008 a 24. januára 2008. Výsluch sťažovateľky ako poškodenej vyšetrovateľ vykonal 31. júla 2008.

Ďalšie procesné úkony (výsluchy svedkov) vyšetrovateľ vykonal 3. júla 2009 a 27. októbra 2009.

Dňa 6. októbra 2010 bol uskutočnený výsluch svedka a konfrontácie svedkov navzájom a svedka so sťažovateľkou.

Uznesením sp. zn. ČVS: ORP-876/OEK-B5-2007 JK z 25. októbra 2010 bolo trestné stíhanie zastavené. Proti uzneseniu podala sťažovateľka 4. novembra 2010 sťažnosť, o ktorej prokurátor rozhodol uznesením č. k. 1 Pv 1126/07-30 z 10. novembra 2010 tak, že sťažnosť zamietol ako nedôvodnú.

Vzhľadom na oznámenia právnej zástupkyne sťažovateľa a riaditeľa KR PZ, že netrvajú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie, ústavný súd v súlade s § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil od ústneho pojednávania, keďže dospel k záveru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľka sa sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov upraveného v čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného riaditeľstva PZ v trestnom konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: ORP-876/OEK-B5-2007.

Ústavný súd z predloženého vyšetrovacieho spisu zistil, že v trestnej veci vedenej okresným riaditeľstvom PZ pod sp. zn. ORP-876/OEK-B5-2007 nebolo vznesené obvinenie proti konkrétnej osobe.

V tejto súvislosti upriamuje ústavný súd pozornosť na svoju doterajšiu judikatúru, podľa ktorej možnosť domáhať sa ochrany základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy poškodeným v rámci trestného konania je podmienená uplatnením nároku na náhradu škody voči určitej osobe, ktorej určitosť je vyjadrená najskôr vznesením obvinenia (napr. I. ÚS 18/06, II. ÚS 194/2010).

Z uvedeného je zrejmé, že sťažovateľka sa ako poškodená v trestnom konaní vedenom vo veci bez vznesenia obvinenia nemôže domáhať vyslovenia porušenia základného práva na konanie bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 212/07, II. ÚS 212/07, III. ÚS 109/06). Až vznesenie obvinenia je tým momentom, ktorý dáva poškodenému v trestnom konaní možnosť uplatňovať si ochranu proti konkrétnemu možnému pôvodcovi svojho poškodenia, a teda z nej robí „vec“, na prerokovanie ktorej bez zbytočných prietáhov má nárok v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol, že základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného riaditeľstva PZ porušené nebolo.

Vzhľadom na uvedený záver ústavného súdu už bolo bezpredmetné rozhodovať o ďalších nárokoch sťažovateľky uplatnených v jej sťažnosti (návrh na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, o trovách konania a pod.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. januára 2011